

PUTERNICUL BIRUITOR

Scumpul nostru Tată ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim pentru că ne-ai dat un timp în care să ne adunăm împreună ca să ne închinăm înaintea Ta.

Te rugăm să lași ca binecuvântarea Ta să se reverse peste fiecare dintre noi; peste orice inimă flămândă.

Umple-ne cu bunătatea și îndurarea Ta, astfel încât atunci când se va termina adunarea și când ne vom îndrepta spre casele noastre, să spunem la fel ca cei doi pe drumul Emausului:
„Oare nu ardeau inimile în noi când ne vorbea?”

Salvează-i, Doamne, pe cei nemântuiți, vindecă-i pe cei bolnavi și adună slavă Numelui Tău pe acest pământ, pentru că așteptăm plini de răbdare și nădejde, ziua în care boala, moartea, tristețea și păcatul se vor sfârși, pentru că marele Împărat va veni din slavă.

Noi așteptăm cu bucurie venirea Lui și Te rugăm ca până atunci să lași ca binecuvântarea

Duhului Sfânt să se reverse din belșug peste noi. Dă-ne aceasta, pentru că Te rugăm în Numele și pentru slava Lui. Amin.

Vă puteți așeza.

Astăzi a fost încă o zi plină de binecuvântări pentru mine. Sunt puțin obosit pentru că am avut o mulțime de interviuri. Este sfârșitul timpului acordat lor.

Domnul a dat vedenii, care într-un fel mă obolesc, apoi a trebuit să vin înapoi. Dacă ar fi fost doar o adunare ar fi fost altceva, dar trebuie să merg de la o adunare la alta și apoi la altele.

De exemplu, mâine dimineață sunt invitat la Edgewater Beach Hotel, pentru dejunul Oamenilor de Afaceri Creștini. Acesta este un privilegiu pentru mine, iar dacă va fi cu voia Domnului, voi vorbi în fața aceluia grup de oameni care va fi prezentat la dejun. Subiectul la care m-am gândit este: „Comorile vieții”, și vreau să vă spun că mâine seară va sosi aici și omul slujitor al lui Dumnezeu, fratele Tommy Osborne.

El va aduce și filmul

cu lucrarea sa misionară din Africa, în care veți putea vedea cum răspunde Dumnezeu rugăciunii acestui mare luptător.

Dacă sunteți doar în vizită aici, duminică dimineața duceți-vă la niște biserici bune. Apoi, duminică după-amiaza, fratele Osborne va vorbi din nou și se va ocupa de bolnavi, pentru ca duminică seara să revin și să închei serviciile acestei campanii.

Dacă va fi cu voia Domnului, duminică seara aș vrea să vorbesc despre: „Ușa de după uși”, iar pentru seara aceasta vreau să citesc din **cartea Apocalipsei, capitolul 6,** primele două versete:

„Când a rupt Mielul cea dintâi din cele șapte peceti, m-am uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicând cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi!”

M-am uitat, și iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s-a dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască.”

Pentru seara aceasta

aș vrea să iau ca titlu: „**Puternicul Biruitor!**”

A fost un privilegiu
faptul că în ultimele servicii am vorbit despre judecata care
se apropie și
despre răpirea Bisericii, care va avea loc înaintea perioadei
de necaz.

Eu cred sincer că
răpirea va avea loc înainte de începerea necazului.

Desigur, sunt mulți
învățați care nu împărtășesc această părere sau învățătură,
dar pentru că nu
sunt un om cu educație, mă bazez doar pe tipurile din Biblie,
care sunt
simboluri sau umbre. O umbră ne arată cum este realitatea.

De exemplu, noi am
văzut că înainte de venirea potopului, nu a căzut nicio
picătură de ploaie până
când Noe și cei ce aveau să fie salvați, nu au intrat în arcă
și s-a închis
ușa.

Tot așa, înainte ca
măcar o bucățică de foc să cadă peste Sodoma și Gomora, Lot a
trebuit să părăsească
cetatea pentru a scăpa de judecată. Aceasta se întâmplă pentru
că Judecătorul
cel drept nu poate să-l judece pe cel drept împreună cu cel
nedrept, deoarece

credinciosul a fost deja judecat când Hristos a fost osândit în locul lui.

Ar fi nedrept ca sfântul lui Dumnezeu să-i judece din nou, după ce El a acceptat judecarea noastră în Hristos.

De-a lungul veacurilor, oamenilor le-a plăcut să fie cuceritori și eu cred că este un lucru mare ca cineva să fie biruitor.

Biruatorul este cineva care l-a învins pe vrășmașul său, iar eu cred că Scriptura ne numește biruatori fiindcă El a biruit pentru noi.

Oamenii obișnuiesc ca după ce câștigă o luptă, după ce biruiesc, să sărbătorească.

Astfel, știm cu toții că după ce Adolf Hitler a cucerit Franța, și-a pus scaunul sub Arcul de Triumf, iar armata germană a defilat timp de câteva ore prin fața marelui Führer, în timp ce avioanele brăzdau cerul, întunecându-l. De ce aceasta? Pentru că Franța era cucerită de marele Hitler.

Dar vedeți, această

biruință nu a durat mult timp, deoarece atunci când un om devine cuceritor, obiectivele și motivele lui trebuie să fie corecte, pentru că dacă nu joci corect, vei pierde, indiferent cât ai fi de mare sau de puternic. Este nevoie să respecti regulile jocului dacă vrei să rămâi un biruitor, pentru că dacă trișezi vei fi descalificat, indiferent cât ești de bun.

Așa s-a întâmplat și cu Hitler: el nu a respectat regulile, ci a vrut să aibă pentru sine toată puterea și gloria. Din pricina aceasta obiectivele lui au fost greșite și i-au adus pieirea. Astfel, orice om care are motivele și obiectivele pe care le-a avut acest bărbat, va sfârși la fel ca el.

Se spune că în noaptea când marele Constantin era în drum spre Roma, a avut un vis; era chiar în noaptea dinaintea luptei, deoarece era foarte îngrijorat cu privire la ceea ce va fi.

Și în acel vis, el a văzut o cruce albă, iar un glas i-a spus: „Prin aceasta vei birui”. Chiar atunci, și-a trezit soldații și le-a pictat câte o cruce albă pe scuturi, iar a doua zi a avut o mare biruință.

Mă gândesc acum la un
alt mare bărbat. Cam cu doi ani mai în urmă, am fost în
Belgia, lângă Waterloo,
și am văzut ruinele locului unde Napoleon a suferit acea mare
înfrângere. În
timp ce stăteam acolo, cineva mi-a dat o cărticică mică ce
cuprindea istoria
acestui om. Acolo scria că la început a urât Franța, pentru ca
apoi să devină
un luptător, un biruitor, iar la 33 de ani, când cucerise o
mare parte a lumii,
s-a pus jos și a plâns pentru că nu mai avea ce cuceri.

El a fost un om mare,
dar obiectivele lui erau greșite, pentru că voia să dețină
toată puterea; voia
ca toată lumea să se teamă de el.

Avea doar 33 de ani
și întreaga lume tremura gândindu-se la el. Se spune că în
timpul acela, mamele
își speriau copiii, când nu voiau să doarmă sau când erau
neascultători,
spunând: „Dacă nu ești cuminte, vine Napoleon și te duce!”
Toți copiii se
temeau de el, deoarece știau că este un om rău, un ucigaș.

La început a fost
împotriva alcoolului, dar la sfârșit a murit un alcoolic, din
cauză că
obiectivele lui au fost greșite.

Tu nu poți birui dacă

ai un obiectiv greșit; nu poți birui cât timp ești un egoist,
deoarece Dumnezeu
urăște păcatul și nu-l va lăsa niciodată să triumfe.

Așa s-a întâmplat cu
Napoleon, care la 33 de ani era un biruitor al lumii: a
sfârșit prin a fi
biruit de păcat.

Dar, oh, mă gândesc
că a mai fost un Om care a murit tot la vârsta de 33 de ani,
ca Napoleon, însă
Acela a biruit lumea, a biruit iadul și orice vrășmaș al rasei
umane; este
vorba de binecuvântatul nostru Domn, Isus Hristos, marele
Biruator.

El nu a venit aici ca
să biruiască lumea pentru Sine, ci obiectivul Lui era să facă
voia lui
Dumnezeu, care L-a trimis. Astfel, El nu a luptat pentru a
obține o slavă
personală, ci S-a dat pe Sine.

Când era pe cruce, a
spus: „*Dacă aș vrea, Tatăl Mi-ar pune la dispoziție
douăsprezece legiuni de
îngeri ca să lupte pentru Mine,*” dar a refuzat acest lucru,
deoarece venise
să biruiască pentru rasa umană căzută în păcat. Prin biruința
Sa, orice vrășmaș
al rasei căzute a lui Adam a fost biruit și pus sub picioarele
Sale.

Mă gândesc că pe când
era încă aici, I-au adus un tânăr care era posedat de o
mulțime de demoni.
Oamenii îl legaseră cu lanțuri, dar puterea demonilor din el
era așa de mare,
încât le rupsesse pe toate în bucăți, neputând fi biruit.

Duhurile rele îl
scosese rădăcină din seminii lui și i-au făcut casă printre
morminte, iar dacă
cineva trecea pe acolo era biruit de el.

Într-o zi, însă, pe
drumul acela a trecut un Om despre care Biblia spune că nu
avea o frumusețe
care să-L facă dorit (poate era cu umerii lăsați în jos și cu
părul atârând pe
umeri), iar când L-au văzut, acei demoni au zis: „Iată timpul
potrivit când pot
să-L biruim pe Omulețul acesta!”

Când omul a ajuns
însă în fața lui Isus și când El și-a dat ridicat privirea, s-
a schimbat foaia,
așa că în loc să încerce să-L biruiască, demonii din acel
îndrăcit au început
să spună: „*Isuse, Sfântul lui Dumnezeu, de ce ai venit să ne
chinuiești
înainte de vreme?*”

Vedeți? Demonii știau
că nu se pot pune cu El. De ce? Pentru că înaintea lor stătea
Marele Biruitor.

Fizic, El nu ar fi putut rupe acele lanțuri și nici n-ar fi putut ține un posedat de demoni, dar în El era Puterea Atotputernicului Dumnezeu, înaintea Căruia trebuia să se plece toate duhurile.

El a biruit vrășmașul, astfel ca urmașii lui Adam, cei care sunt legați de astfel de duhuri, să aibă privilegiul să le scoată afară folosind Numele Lui, al acestui Puternic Biruitor.

Apoi, pot să văd cum într-una din zile, El S-a dus acasă la unul dintre ucenicii Săi, și anume la Petru, unde a găsit-o pe soacra acestuia bolnavă de friguri. Fără să spună vreun cuvânt, Isus i-a atins mâna și boala a fost biruită. Da, El a biruit boala pentru rasa lui Adam.

Într-o altă zi, unul dintre prietenii Lui apropiați a murit, în timp ce Isus era plecat într-o călătorie de patru zile. Când S-a întors, trupul prietenului Său era deja plin de viermi pentru că trecuseră patru zile de când fusese biruit de moarte.

Oh, pot să-L văd stând acolo, cu ochii plini de lacrimi și arătând ca un om obișnuit, dar când

Și-a deschis gura, a spus: „*Lazăre, vino afară!*” Imediat moartea a eliberat sufletul acelui om, din cauză că Puternicul Biruitor vorbise și își arătase puterea; arătând ce poate face pentru copiii lui Adam.

Sunt atât de fericit că El este Prietenul meu! Dacă Isus va mai zăbovi, va trebui să zăcem și noi acolo, dar El este Puternicul Biruitor care ne va chema și pe noi.

Într-o noapte, în timp ce trecea marea într-o corabie, natura a devenit neascultătoare și în clipa când El se odihnea, vântul a început să supere marea, așa încât valurile mari erau pe cale să înghită micuța corabie. Se părea că ajunseseră la capătul călătoriei, dar când ucenicii speriați s-au dus și l-au trezit, El s-a frecat la ochi, după care le-a zis: „*Oh, puțin credincioșilor, unde vă este credința?*”

Cu alte cuvinte, Isus le zicea: „Unde vă este credința după ce M-ați văzut eliberându-l pe acel îndrăcit, vindecând febra și înviindu-i pe morți?”

După aceea, și-a pus un picior pe marginea corăbiei, a privit în sus spre acele vânturi și a spus: „*Opriți-vă!*” Apoi a privit spre valurile furioase care loveau corabia și

le-a zis: „*Opriți-vă!
Liniștiți-vă și voi!*”

Vânturile și valurile
au scâncit ca un copilăș în brațele mamei și L-au ascultat,
iar apostolii, acei
prieteni dragi ai Lui, au spus: „*Cine este Acesta de
poruncește chiar și
vânturilor și apei și-L ascultă?*” (Luca 8.22-25).

Când au ajuns pe
partea cealaltă a mării, acolo locuia o femeie care auzise
despre El. Ea își
cheltuisese toți banii încercând să scape de o scurgere de sânge
ce o chinuia de
12 ani, dar medicii nu putuseră s-o ajute cu nimic.

Când El a coborât pe
mal, femeia aceea s-a furișat prin mulțime, până a ajuns și s-
a atins de poala
hainei Lui. Și ce s-a întâmplat? Puternicul Biruitor a biruit
boala care-i
sfidase pe toți medicii și sângerarea a încetat. Acesta este
El.

Moartea lovise o
casă, luându-le fiica de doisprezece ani, iar în timp ce El
mergea la ea a
auzit niște cuvinte: „*Fiica ta a murit, nu mai supăra pe
Învățătorul!*”
(Luca 8.49).

Și noi ajungem uneori
în asemenea situații, iar atunci ne gândim că nu mai este
nicio șansă, dar El
este încă Același.

Și ei s-au gândit că
totul s-a sfârșit, așa că au pus-o pe un pat și au început să-
i îmbălsămeze
trupul, dar Iair a privit spre Isus. Oh, și ochii Lui scumpi
s-au întors către
el și i-a zis: *„Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită!”*
(v. 50).

Apoi, când au ajuns
acolo, a intrat în acea cameră unde se afla sfârșitul
timpului. Dar El era
Începutul și Sfârșitul, așa că a luat-o pe acea fetiță de mână
și a spus: *„Fetițo,
scoală-te!”* și copila s-a ridicat imediat în picioare pentru
că moartea
fusesse biruită.

Moartea era vrășmașul
cel mai mare pe care omenirea l-a avut vreodată, dar într-o
zi, El S-a dus la
Calvar și acolo pe cruce, l-a biruit pe acest vrășmaș temut.
El a biruit lumea
pentru noi toți.

Și deși a murit pe
Calvar, nu s-a sfârșit, pentru că El era Puternicul Biruitor,
iar Biblia spune
că S-a dus și a predicat sufletelor din închisoare, celor care

respinseseră
mesajul lui Enoh și al lui Noe, despre care am vorbit aseară,
și celor din
zilele Sodomei, care-i respinseseră pe proroci. El le-a
mărturisit că este
Acela despre care a vorbit fiecare mesaj al prorocilor:
Puternicul Biruitor.

Ei trecuseră însă
linia de despărțire între viață și moarte și nu mai aveau
nicio nădejde.

El S-a dus pe
teritoriul dușmanului; S-a dus drept în fundul iadului
întunecat și chiar dacă
a tăcut pe cruce, era totuși marele și puternicul Biruitor.

Oh, iar când a ajuns
la porțile iadului (dacă ne-am folosi de o mică dramă aici),
diavolul a pășit
în față și I-a zis:

„În sfârșit Te-am
prins! În sfârșit ești aici. Tot timpul, de-a lungul veacului,
am încercat să
nimicesc Sămânța dar n-am reușit. L-am ucis pe Abel crezând că
Te-am prins;
i-am nimicit pe proroci crezând același lucru, iar când l-am
prins pe Ioan, am
crezut că Te-am prins pe Tine. Acum însă, iată-Te în împărăția
mea, sub
stăpânirea și sub puterea mea, pentru că ai murit ca păcătos!”

Pot să-L aud pe Isus
răspunzând:

„Satană, Eu sunt Fiul
lui Dumnezeu, Cel născut din fecioară, iar Sângele Meu udă
încă crucea. Am
împlinit fiecare cerință pentru rasa umană a lui Adam și am
venit aici jos ca
să biruiesc!” Amin.

S-a întins spre
Diavol, a apucat cheile morții și ale iadului, iar pe Satana
l-a împins în foc,
acolo unde-i este locul.

Vedeți, El este încă
Puternicul Biruitor.

El S-a întors înapoi
pe Pământ triumfător asupra morții și iadului, obținând
biruința asupra
mormântului. Și cum mergea de-a lungul marilor cărări, a auzit
cântându-se
niște imnuri, iar atunci a știut că se apropie de porțile
Paradisului, unde
așteptau cei care au urmat mesajul lui Noe și cei care au
primit mesajul
prorocilor, deoarece nu puteau merge în sus.

Pe Pământ, păcatul
era ca o ceață, căci sângele taurilor și al berbecilor nu
puteau face ispășirea

pentru om. Din pricina aceasta, ei erau ținuți într-un loc numit Paradis și nu putea urca. Doar El, care venise jos, o putea face.

Și El a pășit spre ușă, bătând ușor.

Părintele Avraam deschide ușa, iar când Îl vede spune: „Sara, vino puțin. Nu cumva El este Cel căruia I-ai copt turta? Nu cumva este Cel ce-a stat sub stejar în acea zi?”

„Ba da”, răspunse ea, „Acesta este Cel ce a stat cu spatele către cortul meu și mi-a cunoscut gândurile când am râs cu privire la ce Ți-a spus.”

Și El le-a zis: „Copii, am venit să vă iau, pentru că am biruit cel mai oribil lucru: păcatul.”

Apoi, undeva în spatele lui Avraam, văd că se mai mișcă ceva. O, este prorocul Daniel care a trăit la mult timp după Avraam și care spune, văzându-L:

„Aceasta este Piatra pe care am văzut-o desprinzându-se din munte fără ajutorul vreunei mâini, piatra care urma să nimicească împărățiile lumii.”

Cineva a venit în
fugă... Cine este? O, este prorocul Ezechiel, care a privit spre
El peste
umărul prorocului Daniel și spus:

„Iată lumina
strălucitoare pe care am văzut-o învârtindu-se în aer!”

Fiecare din ei L-au
prezentat în felul cum L-au văzut.

Oh, dar cum va fi
când Îl vom vedea ca Trandafirul din Saron, ca Crinul din
vale, sau ca Cel mai
frumos din zecile de mii? Cum va fi când Îl vom vedea ca Alfa
și Omega, Începutul
și Sfârșitul, Rădăcina și Vlăstarul lui David, sau ca Steaua
strălucitoare a
dimineții?

El a ieșit din
mormânt Biruitor, dar peste Pământ era încă o mare ceață a
păcatului, ce
trebuia biruită și ea. Și cu propriul Său Sânge, El a biruit
și atmosfera de
deasupra. Binecuvântat să fie Numele Lui sfânt.

El a tăiat ceața
iadului din loc în loc, până a făcut o gaură în cer, astfel ca
copiii pierduți
ai lui Adam să se poată ruga spre Biruință.

El a biruit
atmosfera; a biruit păcatul; a biruit moartea, iadul și
mormântul și a intrat
Biruator, ducându-Se cu sfinții Vechiului Testament dincolo de
lună și de
stele.

O, ce marș triumfător
trebuie să fi fost acela, împreună cu adevăratul Biruator!

După o vreme, în fața
lor apare acea Cetate glorioasă, iar Avraam îi spusese Sarei:

„Vino aici, dragă!”
iar ea îl ia pe Isaac, Isaac îl ia pe Iacov, iar Iacov pe
Iosif și vin cu
toții.

„Aceasta este Cetatea
pe care a văzut-o tata”, spuse Isaac „Cetatea al cărei Ziditor
și Făcător este
Dumnezeu! Iată că suntem aproape de porțile ei!”

Deși acolo erau o
mulțime de oameni mari, niciunul din ei nu a putut s-o
biruiască. A trebuit
Unul care să vină jos și s-o biruiască.

Chiar dacă Avraam a
biruit multe încercări, și la fel Isaac, Iacov și Iosif, doar
Unul singur a

putut birui păcatul, și anume: Domnul
Isus.

Și în timp ce
mărșăluiau în frunte cu Isus, au văzut strălucirea porților de
mărgăritar.
Văzând acea mulțime, îngerii au început să urce pe ziduri. Și
sfinții Vechiului
Testament au început să strige:

*„Porți,
ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre
Împăratul slavei,
Puternicul Biruitor!”* (Psalmul 24.7).

Și îngerii au
întrebat: *„Cine este Acest Împărat al slavei?”* (v. 8).

*„Domnul cel tare
și puternic; Domnul cel viteaz în luptă!”* au răspuns sfinții
Vechiului
Testament.

Porțile s-au deschis,
iar El a pus la poartă vechea cruce zgrumțuroasă, pentru ca
orice bărbat sau
femeie care vor trece prin acea poartă, să se plece înaintea
ei și să-L
recunoască pe El ca fiind Puternicul Biruitor, în timp ce
zecile de mii de
îngeri strigau și-L lăudau pe Domnul, pe acest mare și
puternic Biruitor care a

eliberat robii și a dat daruri oamenilor.

El nu și-a așezat
tronul la Arcul de Triumf, ca Adolf Hitler, ci pe Tărâmul
gloriei, iar îngerii
cântau și lăudau Steaua dimineții în timp ce venea pe străzile
veșniciei ca
Puternicul Biruitor care a biruit păcatul lumii și i-a izbăvit
pe cei drepti în
mod triumfător.

Iată-L ajuns înaintea
tronului pe care stătea marele IaHVeH, a căzut în genunchi și
a spus: „Tată, am
isprăvit lucrarea pe care Mi-ai încredințat-o, am plătit
prețul pentru păcat și
am luat cheile morții și ale iadului, căci vrășmașul Tău este
învins. Aceștia
sunt cei care au așteptat cu răbdare acest ceas.”

Și-L pot auzi pe
Tatăl spunând: „Vino aici pe tronul Meu, Fiule, și stai pe el
până îi voi pune
sub picioarele Tale pe toți vrășmașii.”

Marele Biruitor S-a
așezat pe tron, iar noi ne încredem în Cuvântul Său, credem
fiecare făgăduință
pe care ne-a dat-o și ne încredem pe deplin în El.

În seara aceasta mă
predau pe deplin Lui, atât cu sufletul cât și cu trupul și cu

sufletul.

Eu aştept a doua Lui
venire în slavă

Când sunt trist, mă
încred în El.

Când sunt bucuros, mă
încred în El.

Când sunt bolnav, mă
încred în El.

Şi când mă pierd, mă
încred în El.

Orice mi s-ar întâmpla,
mă încred în El.

În clipa aceasta
mi-am amintit ceva ce nu am mai spus niciodată în public. Voi
ştiţi că mama mea
este indiancă, iar mie îmi plac mult pădurile. Nici
convertirea nu a luat acest
lucru din inima mea. Oh, cât îmi plac de mult munţii şi
pădurile! Ele sunt
recreerea mea.

Zilele trecute am
discutat cu soția mea și i-am spus:

„Draga mea, Dumnezeu
m-a ajutat în tot ce am făcut. Astfel, deși sunt doar un biet
pescar, am reușit
să prind pești care au fost declarați recorduri naționale și
am pescuit în
locuri periculoase, unde n-ar îndrăzni să pășească niciun
pescar.”

În toate Domnul a
fost cu mine. Cu o biată pușcă am reușit să nimeresc ținta de
la 200-300 de
yarzi și asta de 33 de ori, deși nu sunt un țintaș prea bun.
Este meritul Lui.

Îmi amintesc că
tocmai mă căsătorisem și mă gândeam că sunt un vânător
înnăscut, așa că nu mă
pot rătăci în pădure. Pe atunci Billy era micuț, iar mama lui
murise de vreo 5
ani, așa că m-am căsătorit cu Meda.

Am plecat împreună cu
ei în pădure și i-am lăsat într-un mic adăpost până la sosirea
pădurarului,
care urma să ne deschidă cabana. Le-am spus că până vine
pădurarul mă dus să
vânez o căprioară, iar după aceea voi merge cu el la vânătoare
de urși.

În noaptea aceea a
fost foarte frig, așa că a trebuit să punem copilul între noi
ca să nu înghețe,
iar dimineața am plecat în munți, la vânătoare de căprioare.

Mă gândeam că cunosc
bine munții Adirondacks și orice copac, dar atunci când ajungi
să crezi că știi
ceva, trebuie să-ți dai seama că nu știi nimic. Așa spune
Scriptura.

Astfel, am urcat și
am coborât câteva dealuri, apoi am observat un râs și am
început să-l urmăresc,
pentru că știam că el umblă după cocoși de munte, dar nu l-am
putut prinde.

Atunci m-am gândit să
urmăresc un urs, așa că am trecut peste un mic șanț, după care
m-am îndreptat
spre lacul numit: „Uriașii”. În timp ce eram acolo, am
observat ceva negru care
se mișca în tufișuri.

Oricine știe că un
vânător nu trage niciodată în ceva nesigur, pentru că nu știe
în ce trage: ar
putea fi chiar un om acolo. Astfel, am așteptat să iasă la un
loc deschis, iar
atunci am văzut că era un țap. L-am împușcat, iar în clipa
aceea mi-am amintit
că i-am promis soției că mă voi întoarce la ora 2.00, așa că
am pornit repede

înapoi. Începuse să se lase ceața, așa că am urcat pe o ridicătură mică, zicându-mi: „Mă urc aici, căci știu unde m-am întors la dreapta.” după care am plecat mai departe. După ce am mers destul de mult, am ajuns exact la locul unde împuşcasem șaful. Am pornit din nou, dar am ajuns din nou în același loc.

Indienii numesc aceasta: „Umbletul morții”.

Am pornit din nou, fără busolă, iar vântul începuse să bată cu putere. Oricine știe că atunci când începe să se lase ceața în munți, abia îți mai poți vedea mâna. Astfel, singurul lucru care-ți mai rămâne de făcut atunci, este să te așezi undeva, să mănânci ceva și să aștepti să treacă totul.

Dar eu nu am putut face aceasta, deoarece soția și copilul meu erau în pădure și mă temeam că vor muri din pricina viscolului, așa că am încercat încă o dată.

După ce am mers o bună bucată de vreme, m-am gândit: „Ei bine, m-am rătăcit!” dar imediat după aceea, mi-am zis: „Stai puțin, Bill Branham! Tu nu te-ai rătăcit, ci doar așa crezi, așa că așează-te puțin jos!”

În timp ce mă așezam,
vântul a început să bată mai puternic viscolind zăpada. Mă
gândeam la soția
mea, care nu mai fusese niciodată în viața ei în munți. Ne-am
dus doar la țară
și înapoi, așa că ce se va face ea dacă eu mă rătăcisem în
munți? Cu siguranță
și ea și copilașul vor muri până în zori.

Atunci mi-am zis: „0,
dacă ești un bun om al pădurii, nu poți să te rătăcești! Tu ai
un instinct care
îți spune încotro s-o apuci. Deci, dacă atunci când ai urcat,
vântul îți era în
față, când cobori trebuie să-ți fie în spate!”

Am început să merg în
așa fel încât să am vântul în spate, dar curând Ceva a început
să-mi spună: „Eu
sunt Ajutorul tău în vreme de necaz!”

Atunci mi-am zis:
„Ceva nu este în ordine cu mine, pentru că am început să aud
voci!” după care
mi-am scuturat capul și am spus: „Vino, băiete! Dă-i drumul
căci ești pe drumul
cel bun!” Apoi am luat pușca și am pus-o pe umăr zicând:
„Pușcă bătrână, tu ai
fost de multe ori cu mine și știu că mă vei ajuta să trec și
prin aceasta.”
Nici prin gând nu îmi trecea că mă îndreptam exact spre Canada
și nu spre locul
unde se afla soția mea.

Acel Glas a continuat
însă să-mi vorbească: „Eu sunt Domnul; Eu sunt Ajutorul de
care ai nevoie în
timp de necaz!”

Am mers mai departe
și mai departe, până când m-am
oprit, mi-am rezemat pușca de un copac, mi-am pus pălăria de
vânătoare jos, am
îngenuncheat și am spus:

„Doamne, eu nu sunt
un om al pădurii, ci sunt un nenorocit, un mizerabil și un
rătăcit. Știu că nu
sunt vrednic să trăiesc, dar Te rog să ai milă de soția și de
copilașul meu.”

Până atunci crezusem
că pot birui orice furtună și că pot răzbate orice pădure, dar
acum știam că nu
sunt nici pe departe un biruitor.

În timp ce mă rugam,
m-am simțit cu adevărat bine, apoi m-am ridicat și am spus:

„Instinctul îmi spune
să merg drept înainte!” și am pornit la drum cu lacrimile
șiroind pe obraji.
Poate că nu vă vine să credeți, dar am simțit că Puternicul
Biruator și-a pus
mâna pe umărul meu. Atunci m-am oprit și m-am gândit: „Sunt
singur în locul

acesta...Cine a venit de după copaci și și-a pus mâna pe umărul meu?"

Am venit în jur, dar nu era nimeni. Când m-am uitat însă spre stânga și spre dreapta, am văzut că vântul a risipit ceața, așa că se observa vârful turnului de pe munte, turnul Hurricane, unde îl ajutasem pe pădurar să ducă firele de telefon. Atunci mi-am dat seama că drumul pe care apucasem mă ducea la moarte, pentru că mergeam exact în sens opus, dar El este Ajutorul de nădejde în timp de necaz.

M-am întors repede și am pornit în direcția turnului, pentru că norii se adunau din nou. Era doar o „gaură” mică prin care se putea vedea turnul.

Ce era aceasta? Mâna Lui puternică, ce biruise vânturile și valurile. Aceași Mână a dat acum ceața la o parte ca să salveze un biet nenorocit. El este încă viu; este Puternicul Biruitor.

Am privit spre turn. Ceața se coborâse din nou, dar știam că trebuie să merg înainte; știam că nu am voie să schimb direcția oricând mi s-ar fi ivit în cale.

Se făcuse întuneric.

Prin fața mea săreau căprioare și tot felul de animale, dar nu mă mai interesau. Mergeam înainte zicând: „Eu mă încred în Domnul și stau pe Cuvântul Lui.”

Se făcuse deja întuneric de-a binelea. M-am gândit: „Dacă aș putea ajunge cu mâna la sârma de telefon!” Știam că traversează muntele pe undeva, pentru că îi ajutasem la punerea ei, și mă gândeam că singura mea șansă era să pun mâna pe fir.

Eram pe punctul să renunț, când am atins cu mâinile ceva. Era sârma. Nu aș fi lăsat-o din mână pentru nimic în lume. Mi-am luat pălăria, mi-am aruncat pușca jos și am plâns ca un copil, deoarece știam că la capătul aceluia fir de telefon se aflau soția și copilașul meu care mă așteptau. Ținându-mă tot timpul de sârmă, am mers mai departe până am ajuns în siguranță lângă cei dragi.

Fraților, odată când am fost mai pierdut decât atunci când m-am rătăcit în pădure, am auzit un Glas care mi-a spus: „Eu sunt încă Puternicul Biruitor!”

Atunci El mi-a curățat păcatele, apoi am primit Puterea Atotputernicului

Dumnezeu care m-a
scuturat din cap până-n picioare. Din clipa aceea, nu L-am mai
lăsat niciodată
din mână, și știu că la capătul acestui drum, mă așteaptă
Mântuitorul și cei
dragi ai mei, pe care nădăjduiesc că-i voi vedea într-o zi.

Voi merge pe drum
ținându-mă de „firul slavei” Lui, care mă duce la cruce în
veșnicie și mă
încred în El până voi muri, pentru că i-a biruit pe toți
vrășmașii.

El a biruit păcatele
mele; a biruit căile mele, iar astăzi sunt mai mult decât
biruitor prin Isus
Hristos care a biruit pentru mine.

Dacă nu Îl
cunoașteți, acum este timpul s-o faceți, în timp ce ne vom
pleca capetele
pentru un moment de rugăciune.

În timp ce orga cântă
încet, mă întreb dacă v-ați pus mâna în mâna Lui? Ați simțit
vreodată
deosebirea? Poate că ați dat mâna cu predicatorul, ceea ce
este bine, dar ați
atins vreodată mâna Biruitorului?

El a biruit judecata
voastră, de aceea, voi nu mai trebuie să muriți, nici să

mergeți la judecată.
Puneți-vă mâna în Mâna Lui.

Dacă printre noi se
află vreun bărbat sau vreo femeie; vreun băiat sau vreo fată,
care nu au făcut
niciodată aceasta, n-ați vrea să ridicați mâna și să spuneți:
„Frate Branham,
roagă-te pentru mine, căci doresc să mă ating și eu de mâna
Lui.”

Dumnezeu să te
binecuvânteze, domnule.

Dumnezeu să te
binecuvânteze, doamnă. Mai este cineva? Dumnezeu să vă
binecuvânteze și pe voi.

Spuneți: „Eu vreau să
ating mâna Puternicului Biruitor!”

Dumnezeu să vă
binecuvânteze și pe voi, pe cei din spate.

„Eu doresc să ating
mâna Lui!”

Este o mare diferență
între a atinge mâna Lui și o altă mână, pentru că El este
Puternicul Biruitor.

Singuri, voi nu
puteți birui, ci depindeți de El.

Mai este cineva care
dorește să-I atingă mâna?

Ridicați mâna spre El
și spuneți: „Doamne, ai milă de mine!”

Dumnezeu să vă
binecuvânteze și pe cei aflați la balcon.

Mai este cineva care
vrea să ridice mâna și să spună: „Doamne, ai milă de mine.
Frate Branham, eu am
venit la aceste adunări și L-am văzut pe Dumnezeu
descoperindu-Se, de aceea
doresc să mă atingă și pe mine. Vreau să simt atingerea Lui;
vreau să simt acel
fior care-mi spune că sunt iertat și că pot merge acasă cu El.
Vreau ca atunci
când va veni acel ceas groaznic, după ce Biserica Lui va fi
luată sus, să am și
eu mâna în Mâna Sa.”

Dumnezeu să vă
binecuvânteze și pe cei de lângă perete. De când așteptăm,
încă vreo 30 de
mâini s-au ridicat, încă vreo 30 de păcătoși care doresc mila
lui Dumnezeu.

Acum, în timp ce stăm
cu capetele plecate, toți creștinii să se roage. Haideți să
murmurăm încet o
cântare, iar cei ce sunt îndemnați să ridice mâna, s-o facă.

Fără nimic în schimb,

Sângele Tău s-a
vărsat pentru mine.

Deoarece am promis,
eu cred.

O, Miel al lui Dumnezeu,
eu vin!

Așa cum sunt, eu nu
doresc

Sufletul să-mi ajungă
în întuneric,

Ci la Tine, al cărui
sânge

Poate curăți orice
pată, vin.

O, Miel al lui
Dumnezeu, eu vin.

Dumnezeu să vă
binecuvânteze.

El vă vede pe toți
cei ce credeți că sunt slujitorul Lui și ați ridicat mâna, iar
Cuvântul Său
spune:

*„Pe cel ce vine la
Mine, nu-l voi izgoni afară.” și: „De vor fi păcatele voastre
cum e
cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca
purpura, se vor face
ca lâna.” (Ioan 6.37; Isaia 1.18).*

Simpla atingere a
mâinii Sale aduce biruința asupra păcatului, pentru că El vă
biruiește firea;
vă biruiește dorințele, apucăturile și viața veche. De ce
aceasta? Pentru că El
este Atotputernicul Biruitor.

Nu ați vrea să vă
predați Lui în seara aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze pe
toți.

Să nu uitați că și
noi vom merge într-un marș al triumfului, dar nu pe sub Arcul

de Triumf, ci pe
sub vechea cruce zgrumțuroasă, pentru că într-o zi El va veni
după noi. Chiar
dacă viermii vor distruge trupul acesta, chiar cu ochii
aceștia Îl vom vedea pe
Puternicul Biruitor, pentru că El nu-ți poate nega făgăduința
dată.

El este Dumnezeu
cerurilor și chiar acum se află printre noi...

Dumnezeu să vă
binecuvânteze pe toți cei care ați ridicat mâinile.

O, Tată îndurător,
acesta este un moment glorios. Ce bine ar fi dacă această
micuță audiență ar
putea vedea ce se întâmplă!

Prin credință, eu
cred că îngerii flutură steaguri albe, iar mamele, ale căror
suflete se află
sub altar, se bucură împreună cu ei pentru că copiii lor vin
acasă.

Diavolul este învins,
iar împărăția lui întunecată nu mai are nicio putere, pentru
că noi suntem cu
El, cu Puternicul Biruitor, cu Steaua dimineții care este
deasupra noastră.
Vechea cruce zgrumțuroasă merge înaintea noastră, curățându-ne
drumul.

O, sfântule Dumnezeu,
ți-i prezint pe acești oameni convertiți și mă gândesc că Tu
ai spus: „*Nimeni
nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a
trimis.*” (Ioan
6.44).

Doamne Isuse, acum ei
Îți aparțin, pentru că Tatăl i-a atras, iar ei au ridicat
mâna. Ei sunt
darurile de iubire, darurile harului, pe care ți le face
Tatăl, de aceea,
primește-i în Împărăția Ta, Dumnezeule. Dă-le botezul cu Duhul
Sfânt și pune-i
pe câmpul de luptă sub steagul vechii cruci, cu Isus
Puternicul Biruitor,
care-i va călăuzi pe calea cea bună.

Binecuvântează-i,
Doamne și binecuvântează-i pe toți cei care au ridicat mâna.
Mai dă-le o șansă
celor ce stau încă pe gânduri și fă-i să spună chiar acum, în
inima lor: „Da,
Doamne!”

Noi nu îi cunoaștem,
dar Tu îi cunoști, de aceea Te rog să-i salvezi și să-Ți aduni
astfel slavă,
deoarece știm că trăim în timpul când se va da răsplata și
apoi va veni
judecata lumii.

Dumnezeule, Te rog

pentru acești nou-născuți: descoperă-Te în fața lor și arată-
Ți Prezența, ca să
vadă care este deosebirea între a trăi cu Tine și a merge la o
biserică.

Este cu totul altceva
să fii născut în Împărăția Împăratului și să fii prieten cu
marele Biruitor
care a biruit moartea, păcatele, firea veche și toate
deziluziile.

Dă-le aceasta, Tată,
pentru că Ți-i dăruim în Numele Domnului Isus. Amin.

Oh, nu vă simțiți cu
adevărat bine? Eu Îl iubesc, voi nu?

Știu că aceasta este
o seară minunată pentru vindecare, pentru că El este
Puternicul Biruitor.

Mâine dimineață, cât
se poate de repede, ar trebui să vă găsiți o biserică bună, în
care să vă
botezați și să primiți Duhul Sfânt.

Voi știți că în ziua
cincizecimii, Petru a spus: „*Pocăiți-vă!*”, ceea ce ați făcut,
și „*fiecare*
din voi să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos, spre
iertarea păcatelor”

voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința

aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe

acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.”

El v-a chemat, de

aceea, acum sunteți candidați pentru primirea Duhului Sfânt,

iar apoi veți fi

puși în slujba Domnului.

Noi vă urăm bun-venit

în Împărăția lui Dumnezeu. Ne bucurăm să vă avem ca frați și surori și dorim ca

harul lui Dumnezeu să se odihnească peste voi, dragi prieteni.

Acum ne vom ruga

pentru bolnavi, de aceea dorim ca Domnul să-Și adauge binecuvântările Sale

peste noi toți.

Ați împărțit numere

de rugăciune?

Noi stăm aici pentru

prima dată; este exact tabloul când Filip l-a găsit pe Natanael și l-a adus

înaintea Domnului Isus, iar pe drum i-a vorbit despre lucrurile făcute de Isus.

Mi-l pot imagina pe
Natanael zicând: „Păi, stai puțin, eu nu cred aceasta; nu cred
că Omul acesta
poate ști ceva despre mine!” dar când a ajuns în fața lui
Isus, El l-a privit
țintă și a spus: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este
niciun
vicleșug.*”

Mirat, Natanael l-a
întrebat: „*De unde mă cunoști? Tu nu m-ai văzut niciodată până
acum.*”,
iar Isus i-a răspuns: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme
Filip, când
erai sub smochin.* Atunci, când erai la mai mult de 30 de mile
depărtare de
locul acesta, te-am văzut rugându-te.”

Când a auzit aceste
cuvinte, Natanael a spus: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu
ești
Împăratul lui Israel.*” (Ioan 1.45-49).

Câți din cei prezenți
în audiență nu au numere de rugăciune, dar doresc ca Domnul
Isus să-i vindece?
Ridicați mâna. În ordine. Este bine.

Biblia spune că El
poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre, de aceea,
atingeți-L și veți
vedea ce vă va spune; veți vedea că vă va vorbi la fel ca
femeii de la fântână.

Domnule, aş vrea să
vorbesc puţin cu tine.

Dacă ai fi bolnav,
i-ar eu te-aş întreba:

„Eşti bolnav?” mi-ai
răspunde: „Da, domnule.”

„Şi cei ai?”

„Păi, am o tumoare”
sau „TBC” sau orice altceva.

Atunci eu aş putea
adăuga: „Ei bine, tu vei fi bine, domnule. Du-te şi ai
încredere.” S-ar putea
să ai încredere, dar aceea nu este o minune, pentru că cel ce-
ţi vorbeşte este
doar un om.

Acest lucru nu ar
scoate în evidenţă supranaturalul, ci ar fi doar o dovadă de
credinţă, este
adevărat?

Isus a spus însă: „*Eu
nu fac nimic de la Mine însumi, ci doar ceea ce-Mi arată
Tatăl.*” Câţi din
voi ştiu că El a spus aceste cuvinte în Ioan 5.19? Şi pentru

că cuvintele Lui
sunt adevărate, înseamnă că nu a făcut niciodată vreun lucru
până nu I-a arătat
Tatăl. El a văzut mai întâi o vedenie, cum s-a întâmplat cu
femeia de la
fântână și toate celelalte cazuri.

Deci, dacă El îmi va
face cunoscut necazul tău, motivul pentru care ești aici, sau
ceva din viața
ta, ceva despre care eu nu știu nimic și care ți-ar dovedi că
El este aici, ai
crede? Da? Dar audiența va crede?

Mă uit la cei aflați
în primul rând și nu cunosc pe nimeni, afară de Rosella, care
stă aici. O
cunosc pe această tânără care a fost eliberată de duhul ce o
făcuse o roabă a
alcoolului. El i-a spus însă că era alcoolistă și în ce păcat
se afla.

Oare cum se numea
tânăra aceea care a fost dansatoare? Parcă a fost catolică,
dar El a chemat-o.
A fost aseară aici...Cum se numea, soră? „Eileen”.

Așa...Eileen, ești
aici în seara aceasta? Dacă ești, aș vrea să ridici mâna. Ea a
fost una din
partenerile lui Fred Astair, apoi s-a lăsat prinsă de droguri
și de celelalte
lucruri, dar Duhul Sfânt a chemat-o afară. Acum s-a convertit

și se află pe
câmpul de misiune al Domnului.

Același lucru s-a
întâmpat și cu Rosella: după ce a fost scoasă din închisoare,
s-a dedicat
lucrării Domnului. Când a venit era o nenorocită, o mizerabilă
și o alcoolică
ce își irosea viața prin sălile de dans. Umbla cu paltonul
descheiat, iar în
buzunar avea o sticlă de whisky. Medicii cei mai renumiți din
oraș spuneau că nu
mai este nicio speranță pentru ea, dar într-o zi L-a întâlnit
pe Puternicul
Biruator, iar în seara aceasta o puteți vedea stând aici: o
adevărată doamnă,
drăguță și decentă, un trofeu al harului veșnic al lui
Dumnezeu.

Medicina nu a putut
s-o vindece, dar Puternicul Biruator a biruit orice ispită,
orice obicei rău,
orice legătură a diavolului, făcând din Rossela o mărturie vie
și nu doar din
ea, pentru că sunt mii și mii ca ea.

Tot ce vi se cere
este să credeți.

Domnule, dacă El
ți-ar spune ceva ce eu nu știu, ai vedea că acest lucru vine
din supranatural.
Dacă însă credeți că aceasta vine de la diavolul, veți primi

„răsplata”
diavolului.

Eu nu știu nimic,
pentru că sunt un om ca și voi, dar dacă
El îmi va descoperi ceva, tu vei putea judeca dacă este
adevărat sau nu. Și
dacă El știe ce a fost, știe și ce va fi.

Mă uit la omul
acesta, dar nu îi citesc gândurile. Dumnezeu cel
Atotputernicul din ceruri,
care este Judecătorul meu, știe că nu fac aceasta, ci aștept
doar harul Său.

Petru și Ioan i-au
spus ologului: „Uită-te la noi!” iar Isus a atras-o pe femeia
de la fântână să
discute cu El, prin cuvintele: „*Dă-mi să beau!*” după care
discuția a
continuat până a văzut unde era păcatul ei.

Același lucru se
întâmplă aici.

Eu am predicat până
acuma, iar pentru aceasta am avut peste mine o ungere, dar
ceea ce se petrece
acum este altceva, și tu nu poți trece repede de la una la
alta...

Într-o zi, Dumnezeu
îmi va da un manager adevărat care să predice, iar atunci voi
putea avea
servicii mai lungi.

Domnule, tu nu ești
aici pentru tine, deoarece ești un om sănătos, ci te rog
pentru altcineva,
pentru o rudă a ta.

Aceste rude ale tale
nu locuiesc în Statele Unite, ci sunt într-o țară de dincolo
de ocean, în
Norvegia. Orașul lor se află într-o zonă deluroasă, iar
persoana pentru care
ceri vindecarea este cumnatul tău, care are tensiune mare.

Văd apărând și o
femeie: este nepoata ta și este surdă. Aceasta este „Așa
vorbește Domnul”.

Ei bine, dacă El știe
aceste lucruri, știe și viitorul, iar când a fost pe pământ a
spus: „*Facă-se
după credința ta!*”

Credeți aceasta?
Atunci haideți să ne rugăm.

Dumnezeule îndurător,
înaintea acestor nou născuți care văd marele Tău Duh Sfânt

lucrând în trupul
Bisericii, Te rog să rezolvi dorința inimii acestui bărbat, în
Numele lui Isus
Fiul Tău. Amin.

Dumnezeu să te
binecuvânteze, domnule.

Vino, doamnă. Cred că
nu ne cunoaștem, sau dacă da, te rog să ridici mâna pentru ca
audiența să știe
acest lucru.

Dacă Domnul Isus îmi
va descoperi ceea ce Îi ceri, vei crede și vei accepta
salvarea și rezolvarea
cererii din inima ta? Bine. Și tu te afli aici pentru
altcineva, iar batista pe
care o ai în mână este tocmai pentru aceasta. Acel cineva
pentru care mijlocești
este o femeie mai tânără decât tine, mai exact este fiica ta.
Ea este extrem de
nervoasă și are ceva la gât; are gușă. În plus, are un mare
necaz: ea are un
copil care arată cam de cinci ani și care este cuprins de un
demon. Fiica ta nu
este salvată, ci este o păcătoasă, iar soțul ei este catolic.
Acesta este
adevărul.

Ia batista și du-te
la ei fără să te îndoiești, căci Dumnezeu îți va răsplăti
credința. Amin.

Domnul să te
binecuvânteze, soră. Crede numai.

Aici este o doamnă pe
care n-am mai văzut-o niciodată, este adevărat? Ridică mâna să
vadă și
audiența...

Care este problema
ta, băiețelule? Te rugai, nu-i așa? Dorești vindecarea pentru
tatăl tău, care
are ceva la spate, nu-i așa? Este în ordine. Să nu te temi,
căci acel duh îl va
părăsi și va fi bine. Crezi? În ordine.

De ce s-a atins
micuțul? El nu s-a atins de mine, ci de Hristos, de Cel ce
este Marele Preot
care poate simți neputințele noastre. Cred că întreaga
audiență ar trebui să
fie pe deplin convinsă de acest lucru.

Acum voi vorbi puțin
cu femeia de aici. Da, ea a venit aici din pricina problemei
pe care o are cu
fierea, și mai are pe cineva pe inimă. O, în ce stare este
persoana aceea! Este
vorba de fratele tău, care se află într-un ospiciu de nebuni.
El este orb și va
surzi. Îl accepți chiar în clipa aceasta pe Puternicul
Biruator, în numele lui?
Da? Atunci Domnul îți va da ceea ce ai cerut, soră. Aș dori să
atingă batista

aceea.

O, Dumnezeul cerului,
Te rog să-i eliberezi pe amândoi, în Numele lui Isus. Amin.

Crede și nu te îndoii,
pentru că Isus a spus: „*Toate lucrurile sunt cu puțință celui
ce crede!*”
(Marcu 9.23b).

Doamnă, presupun că
ne întâlnim pentru prima dată. Nu fii speriată și nici nu-ți
mai face griji,
pentru că totul este în ordine. Te temi că se întâmplă ceva...
Știi la ce mă
refer și nu voi spune aici. Din pricina aceasta ești foarte
speriată, dar nu te
teme, căci totul va fi bine; totul se va sfârși cu bine.

Dacă Domnul îmi va
descoperi pentru ce te rogi, ești dispusă să accepți? Văd că
suferi de o boală
femeiască...Te văd învelită cu un cearceaf alb. O, este o
operație! Da, tocmai
ai avut probleme din pricina acele probleme femeiești și
operația nu se
vindecă. Din cauza aceasta ești aici. Acesta este adevărul.

Apoi văd că ai ceva
în jurul brațului. Da, ai tensiunea scăzută și ești extrem de
nervoasă. Tu nu
ești din orașul acesta, iar atunci când ai plecat de acasă,

te-ai așezat lângă
un pat și te-ai rugat Domnului să te ajute să ajungi în rândul
de rugăciune.

Aceasta este „Așa
vorbește Domnul!”! Văd că vei pleca din acest oraș spre
Rockford, Illinois.
Du-te, crede și vei fi bine.

Dumnezeu să aibă milă
de tine.

Presupun că nu ne
cunoaștem, este adevărat domnule? Tu m-ai văzut la întâlniri,
dar nu am
discutat niciodată unul cu celălalt.

Dacă Domnul îmi va
descoperi pentru ce ai venit aici, vei crede din toată inima?

Provoc și audiența să
creadă.

Priviți: lui Moise
i-au fost date două semne, iar după ce le-a văzut Israelul, l-
au urmat. Dar
adevărul este că ei nu l-au urmat pe Moise, ci pe Dumnezeu,
care i-a călăuzit
prin acel Stâlp de Foc. Moise era un om, dar Dumnezeu era
Dumnezeu, iar astăzi
este încă Același.

Acum, vedeniile
acestea nu sunt altceva decât credința oamenilor. Ele sunt
provocate de voi și
arată ceea ce se întâmplă în jur.

Adunarea pe care
urmează s-o avem în Africa, este ceea ce ni s-a arătat într-o
vedenie. Vedenia
vine când Dumnezeu Își folosește darul și arată ceea ce vrea
El.

Deci, vedeniile sunt
provocate de credința voastră care-L atinge pe El. Aceasta
înseamnă că pot veni
câteva sute de vedenii, ceea ce este foarte greu pentru mine,
deoarece mă fac
tot mai slăbit.

O vedenie mă slăbește
mai mult decât o predică de două ore.

Așadar, bărbatul
acesta spune că nu ne cunoaștem, dar Domnul știe totul despre
el și despre
mine. Prin faptul că nu-l cunosc, eu nu pot spune nimic despre
el, dar Domnul
îmi poate descoperi.

Câți vor spune:
„Amin, voi crede!”?

Aș vrea să vorbesc puțin cu tine, domnule, ca să văd ce va spune El. Te văd cum încerci să te ridici de pe un scaun. O faci foarte încet pentru că ai artrită. Ai ceva și la plămâni...iar acest lucru ți l-a provocat un praf de rocă.

Vedeți? Câți din voi cred acum?

Cu cât discutăm mai mult, văd mai multe lucruri. Noi am putea continua discuția ca să vedeți cât de adevărat este acest lucru.

Vă spun sincer că eu nu mai știu ce a spus El, până când Leo sau unul din băieți nu derulează banda ca s-o ascult și eu. De ce aceasta? Pentru că nu sunt eu, ci El. Eu mă dau la o parte și-L las pe El, apoi privesc ceea ce-mi arată și vă spun întocmai. Desigur, voi auziți vocea mea, dar nu sunt eu, ci este El; El se folosește de vocea mea. Asta este tot.

Se pare că înțelegeți ce vă spun.

Femeia aceasta dorește să mă rog pentru ea, deoarece are o umflătură în ureche. Crezi că

Domnul Dumnezeu va îndepărta umflătura din urechea ta și te va face bine? Dacă crezi, ridică mâna și acceptă vindecarea.

În ordine. Tu poți avea ceea ce ai cerut.

Ce a atins ea?

Hai să mai discutăm puțin, domnule, ca să vedem ce mai spune El. Acum văd ceva ca prin ceață. Nu este praf, ci este ceva legat de praf, iar medicul ți-a spus că acel lucru ți s-a depus pe plămâni.

Tu nu ești din orașul acesta, ci vii dintr-un loc unde sunt copaci de esență tare și locuiești în apropierea unui râu. Este un râu mare, este Ohio, iar tu locuiești în Lola, Kentucky, un orașel mic situat pe malul râului Ohio. Acesta este adevărul, domnule William H. Beeler, iar dacă vrei să-L crezi pe Domnul, du-te acasă și fii sănătos.

Crezi? Atunci du-te acasă și fii bine. Domnul să te binecuvânteze, fratele meu.

Dar tu, crezi că El

îți va vindeca diabetul și vei fi bine? Deci crezi...Mă refer
la doamna aceea
mai în vârstă care se uită la mine. Ea are diabet și o boală
de inimă. Așa
este, doamnă. Acum poți merge acasă și să fii bine. Amin.

Doamnă, pune-ți
mâinile peste femeia de culoare de lângă tine, pentru că ea
suferă de o boală
de stomac. Așa este. Și doamna de lângă ea suferă tot de o
boală de stomac, dar
acum nu o mai aveți pentru că Domnul vă face bine.

Tu te temi că artrita
de care suferi te va face invalid, dar acest lucru nu se va
întâmpla dacă vei
crede. Vei crede? Atunci du-te și fii bine. Domnul să te
binecuvânteze.

Voi credeți? Cu
toții?

O inimă, o simțire...

Tu te rogi pentru un
băiat care este bolnav mintal și nu este salvat. Crezi că
Domnul îl va face
bine? Crezi, domnule? În ordine. El o face chiar acum. Amin.
Crede numai.

Vino, doamnă. Tu ai o

problemă femeiască, ai ceva ce este normal la vârsta ta, dar dorești să mă rog pentru boala ta de inimă.

Dumnezeu te va vindeca dacă vei crede. Vei crede? Bine, atunci du-te, crede și nu te îndoii.

Acum dați-mi voie să vă întreb ceva: Biblia spune: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...”* Ați citit vreodată acest lucru?

Tu mai ai o dorință: ai vrea să ai o umblare mai aproape de Dumnezeu. Așa este. Ai încercat aceasta de când erai mică...Vei crede împreună cu mine? Da? Atunci Biblia spune: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

Doamne, Tu ești Dumnezeu, iar rugămintea mea este ca Tu să-i dai aceste binecuvântări în Numele lui Isus. Amin. Du-te și crede.

O, ce timp minunat!
Ce clipe glorioase!

Vă rog să fiți plini de respect.

Doamna care stă aici
dorește rugăciune pentru ochii ei. Mă refer la doamna care stă
pe scaunul
acela...Așa este, iar doamna de lângă ea are o glandă femeiască
infectată. Așa
i-a spus medicul, dar dacă va crede din toată inima...Crezi?
Dacă da, ridică
mâna. În ordine, atunci poți avea ceea ce ai cerut.

Ce crezi despre boala
ta de stomac? Crezi că te-a părăsit în clipa când ai avut acel
simțământ?
Atunci du-te și mănâncă. Amin. Să ai credință.

Când am spus
cuvintele acestea „boală de stomac,” s-a
întâmpnat ceva ciudat: și tu ai fost vindecată de aceeași
boală, așa că poți
mânca și tu. Crezi din toată inima? Crezi că Domnul este aici
ca să te facă
bine? Oare ce ar putea face mai mult? Fă tot ce voi face eu.
Pleacă-ți capul și
repetă după mine:

O, Dumnezeule,
Creatorul cerului și al pământului, Autorul Vieții veșnice,
Dătătorul oricărui
dar bun, eu urmez aceste instrucțiuni, deoarece în seara
aceasta am fost învățat
că Fiul Tău a biruit toate necazurile mele, și Îl accept ca
Biruator al meu. Mă
predau Lui, crezând că boala și necazul meu vor înceta, pentru
că cer aceasta
în Numele lui Isus. Amin.

Fii plin de respect,
pentru că aceasta este rugăciunea ta. Să n-o uiți. Cine stă în
apropierea ta?
Este Îngerul Domnului.

Da, doamnă dragă,
acea boală femeiască te-a părăsit. Este în ordine.

Da, domnule, și tu ai
fost eliberat de boala de prostată.

Tu, care stai cu
capul plecat și ești orb, să ai credință în Dumnezeu, pentru
că El este lângă
tine. Nu te îndoii, căci dacă vei crede...

Rămâi în Dumnezeu. Eu
am fost de multe ori în Chicago, dar tu nu ai văzut nicio
adunare. Vreau să
știi însă că El nu m-a înșelat niciodată. Astfel, ori va spune
că te vindecă,
ori ca spune că nu o poate face.

Mă voi ruga pentru
tine în timp ce ești uns și Îngerul Domnului este chiar aici.
Nu mai este
întuneric! A venit Lumina pentru că Marele Biruitor este aici.

În timp ce mă voi
ruga pentru tine, să crezi că Dumnezeu îmi ascultă rugăciunea
și îți va da ce

ai cerut.

Doamne, Tu care ai
fost înainte de întemeierea lumii, ai văzut fiecare mișcare.
Eu nu știu ce ai
putea face mai mult decât să-Ți împlinești Cuvântul, literă cu
literă. Tu ai
mers atât de departe încât ai lovit cu orbire milioane de
oameni care umblă în
întuneric, din cauză că au respins umblarea în Lumină, dar în
același timp ai
deschis ochii multor orbi.

Doamne, fă ca acest
grup minunat de oameni, care s-a adunat
în seara aceasta aici, să primească Lumina ca să nu mai umble
prin întuneric.
Fă ca aceasta să fie mare și pentru fiecare din ei; fă ca
fiecare să știe că
ești lângă ei.

O, Dumnezeule
Atotputernic, eu am predicat până am răgușit și i-am adus pe
oameni în prezența
Ta, dar acum sunt atât de slăbit încât abia mă mai țin
picioarele.

Doamne, dacă am
primit trecere înaintea Ta, Te rog să îndepărtezi orice
îndoială din inimile
acestor oameni, ca să înțeleagă că stai lângă ei, gata să-i
vindeci.

Lasă ca Duhul Sfânt
să vină asemenea unui vârtej de vânt și să umple fiecare
persoană care este
prezentă și are credință divină.

Fie ca trupurile lor
să fie cufundate în untdelemnul Duhului Sfânt, ca să primească
vindecarea chiar
acum.

Ți-i încredințez și-l
mustru pe diavol în Numele lui Isus, marele și puternicul
Biruator care a biruit
orice boală și orice vrășmaș al rasei umane, iar în seara
aceasta este prezent
în locul acesta dovedind că este Cel înviat.

Satană, ești învins,
de aceea, în Numele lui Isus Hristos, ieși afară din această
audiență și
depărtează-te de acești oameni, astfel ca Dumnezeu să-i poată
conduce prin Isus
Hristos. Amin.

Oh, ridicați-vă și
dați-I slavă lui Dumnezeu, căci El este prezent în clădire;
Puterea Lui este
aici ca să vă transforme orice boală în sănătate și să vă
rezolve dorințele
inimilor voastre.

Copii, ridicați-vă

măinile și lăudați-L pe Atotputernicul Dumnezeu care este în
mijlocul vostru și
vă binecuvântează.

Binecuvântat să fie
Numele Domnului.

– Amin –